

Et Sa jälle murret kannad
Sello ne aasta sees:
Kisso wälja hädda seest,
Hoia nälja, katto eest,
Et siis ne aastaga
Rõõmu same maitseda.

Esimised karduhwliid.

Brans Drake olli se mees, kes esimesed karduhwliid Amerikamaalt wälja tõi ja kunni meie päiwini, ka meie mail sureks leiwa abbiks on olnud ja sawad ka weel ollema, kui naad ärra ei mädane. Temmal olli üks sõbber Inglismaal, sellele satis temma neid keige esmalt ja kirjutas, et se wõlli wägga hea ja kasfulinne leiwa abbi Europamaal saab olla, muud ühtegi.

Se sõbber laskis need karduhwliid kewade mahha panna, mis ka wägga prikseste kaswasid. Süggise, kui warred jubba kollaseks löid ja öie nuppud ka walge halliks jäid, laskis neid peält ärranoppida, illusaate walmis tehha, se on: wõi ja raswaga walmis teeta, ja kutsus siis palju suurtuggu wõeraid ja

kohto üllemaid kofko, sedda uut Amerikama rooga ärra söma. Kui teised road ollid sõdud, tõusis perremees püsti ja teif wõerad temmaga ka, iggamehbel omma wina klas käes, hüütsid: hurra! ja jõid ne wilja termist. Nüüd wõtsid kummuli waagna peält ärra ja iggamees watis sure isuga ne roa peäle, wõtsid siis ja sõid! agga et kül wõi ja sufruga ollid heaks tehtud, siis ei maitse nud need karduhwli peälimesed nuppud neile ommeti mitte, waid ütlesid, et se roog ehk Amerikama rahwale wõib maitsta; agga Europama rahwast neid fegi ei tahha! Et nüüd koh towannemad ja teised wõerad sedda rooga laitsid ja perremehhe ommale ka ei mekkinud, siis jättis temma neid, kui umbrohto, heletusse jätta. Agga süggise, ühhel hommikul läks temma aeda ja näggi, et kärner olli tuld teinud, ja sütte-tulle sees ollid ümmargused mustad furneid, astus jallaga ühhe katti ja wata! sees olli puhhas penike walge jahho; ja kui ta sedda kätte wõttis, tulli kenna hais temma ninnase.

Perremees küsis kärneri käest, mis mustad asjad need piddid olla? Kärner ütles, et temma